

Září

Divadelní zpravodaj >>> 106. sezóna 2015/2016

DIVADLO OTEVŘE SVÉ ZÁKULISÍ

JOSEF PEJCHAL O JOEOVI, KONÍCH I KONÍČCÍCH

NAD KÁVOU A KOSTÝMY S HA THANH NGUYEN

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →* UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Září

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	1.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	PREMIÉRA V DIVADLE	KONEC 21:30	8. REPRÍZA	F
STŘEDA	2.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE		KONEC 21:30	9. REPRÍZA	B
PÁTEK	4.	19:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ		KONEC 22:00	6. REPRÍZA	H
ÚTERÝ	8.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ		KONEC 21:10	23. REPRÍZA	A
STŘEDA	9.	18:00	LIMONÁDOVÝ JOE		KONEC 20:30	10. REPRÍZA	X
PÁTEK	11.	19:00	LHÁŘI		KONEC 21:30	19. REPRÍZA	E
NEDĚLE	13.	13:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ			 str. 6	
		15:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ			 str. 6	
PONDĚLÍ	14.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	 str. 14	KONEC 21:10	24. REPRÍZA	
			Benefiční představení Národní rady osob se zdravotním postižením ČR.				
STŘEDA	16.	10:00	KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH		KONEC 12:30	15. REPRÍZA	D
ČTVRTEK	17.	19:00	VEČER PRO NEPÁL			 str. 24	
			Charitativní akce na obnovu Nepálu postiženého ničivým zemětřesením.				
PÁTEK	18.	18:00	CABARET		KONEC 20:45	30. REPRÍZA	G
SOBOTA	19.	18:00	DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ		KONEC 21:00	7. REPRÍZA	T
NEDĚLE	20.	15:00	H. Štáchová / HURVÍNKŮV POPLETENÝ VÍKEND				
			Hra plná písniček o jednom zamotaném víkendovém odpolední, ze kterého jde hlava kolem nejen Hurvínkovi, Mániče, panu Spejblovi a paní Kateřině, ale i dvěma medvídatům, která utekla z cirkusu. Režie H. Štáchová a M. Klásek. Divadlo Spejbla a Hurvínka, Praha				
		17:00	HURVÍNKŮV POPLETENÝ VÍKEND				
PONDĚLÍ	21.	8:30	HURVÍNKŮV POPLETENÝ VÍKEND				ŠK
		10:30	HURVÍNKŮV POPLETENÝ VÍKEND				ŠK

ÚTERÝ	22.	10:00	P. Dostál – R. Pogoda / VÝTEČNÍCI			ŠK
			Muzikál o maturitní třídě premiantů. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
STŘEDA	23.	19:00	KEJKLÍŘ Z LUBLINU	KONEC 21:30	13. REPRIŽA	F
ČTVRTEK	24.	19:00	A. Baricco / NOVECENTO (1900)			C
			Strhující příběh geniálního klavíristy. Jediný herec, jeden vynikající klavírista a život nalezený na zaoceánském parníku – to jsou ingredience, které činí z této inscenace zážitek, který si nenechte ujít. Hrají R. Madeja a J. Šafr. Režie P. Khek. Městské divadlo Mladá Boleslav			
SOBOTA	26.	18:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 20:10	37. REPRIŽA	U
NEDĚLE	27.	19:00	P. Kolečko / ŽENA ZA PULTEM 2: PULT OSOBNOSTI			
			Legendární vševědoucí levicová prodavačka se vrací ve vizionářské komedii, která je tak šilená, že to možná jednou může být pravda! Hrají J. Lábus a O. Kaiser. Režie D. Drábek. Divadlo Kalich, Praha			
PONDĚLÍ	28.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 21:30	11. REPRIŽA	P2
			Náhradní termín za zrušené představení 14. června na Kunětické hoře.			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PÁTEK	4.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	12. REPRIŽA	E2
NEDĚLE	6.	15:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	→→ KONEC 16:10	9. REPRIŽA	
ČTVRTEK	10.	19:00	PO PLÁČI SMÍCH	→→ KONEC 20:20	17. REPRIŽA	C2
SOBOTA	12.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	48. REPRIŽA	
PÁTEK	18.	18:00	M. Viewegh / ZPÁTKY VE HŘE			
			Scénické čtení poslední sbírky povídek M. Viewegha, která dokazuje, že úspěšný autor se do hry nevrací, ale naopak v ní zůstává. I tentokrát je čtivý, svižný, ironický i melancholicky groteskní. Účinkují A. Novotný a M. Lánská. LiStOVÁNÍ, Cítoliby			
SOBOTA	19.	19:00	KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ?	KONEC 21:15	13. REPRIŽA	E1
NEDĚLE	20.	15:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	→→ KONEC 16:10	10. REPRIŽA	
STŘEDA	23.	10:00	TUČŇÁCI NA ARŠE	→→ KONEC 11:10	11. REPRIŽA	ŠK

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	17.	19:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	TÁBOR
ČTVRTEK	24.	19:30	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	ČERVENÝ KOSTELEČ

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

A. Schnitzler

☞ str. 22–23

DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

Tragikomedie o partnerských vztazích, o manželství, lásce a nevěře, ale především o duši, která je nám často neznámou pevninou. V hlavních rolích M. Němec a P. Janečková. Režie R. Lipus j. h.

A. Neilson / LHÁŘI

Lehce morbidní současná komedie, ve které jedna dobře myšlená lež přeroste do těch neabsurdnějších rozměrů. V hlavních rolích J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek j. h.

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

Intimní hra plná nečekaného humoru, očekávaného pláče a obnažených duší. Hrají P. Janečková, L. Zbranková j. h., D. Novotná a L. Vlášková. Režie R. Žák j. h.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLI!

Překvapivá komedie o adopci s nevyžádanou „pomocí“. V hlavních rolích L. Špíner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

J. Brdečka – J. Rychlík –

☞ str. 7–11

V. Hála / LIMONÁDOVÝ JOE

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. I u nás má Limonádový Joe přesnou mušku, zářivý úsměv a krásný hlas tenora. Popíjí jen Kolaloku, alkoholu se nedotkne. Bojuje proti padouchům a hájí nový spravedlivý svět... V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.

I. B. Singer / KEJKLŘ Z LUBLINU

Divadelní ztvárnění světoznámého románu o muži, jemuž je jeho vlastní život malý. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Pecko j. h.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

B. Brecht / KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

Legenda o odvaze, lásce a spravedlnosti uprostřed dějinných proměn. V hlavních rolích V. Macková a L. Špíner. Režie P. Novotný.

E. Albee / KDO SE BOJÍ V. WOOLFOVÉ?

Nesmírně dráždivá sonda do manželských vztahů plná neočekávaných dějových zvratů, smutku i humoru. Hrají J. Janoušková, J. Kalužný, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špíner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

U. Hub / TUČŇÁCI NA ARŠE

☞ str. 17

Úsměvný biblický příběh v klauniádě o třech tučňácích. Hrají V. Macková, J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko j. h.

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK **1.** 19:00

R. Cooney – J. Chapman

DO LOŽNICE VSTUPUJTE JEDNOTLIVĚ!

I prostorná exkluzivní ložnice s velikou kruhovou postelí může být náhle těsná... Přesně takové „převýšení poptávky nad kapacitou“ nastane v bláznivé komedii známých anglických dramatiků. Hrají M. Bočanová nebo K. Špráchalová, L. Vaculík, F. Tomsa a další.

Režie A. Procházka. **Divadelní společnost Háta, Praha**

ČTVRTEK **8.** 19:00

W. Russell / SHIRLEY VALENTINE

Úspěšná one woman show S. Stašové. Režie Z. Kaloč. **Filmová a Divadelní agentura, Praha**

SOBOTA **17.** 19:00

V. Mašková – M. Tarant / HEJ, MISTŘE!

PREMIÉRA P1

Krásná i bolestná životní pouť hudebního skladatele J. J. Ryby. Autorská inscenace propojující činoherní a hudební divadlo, v níž nechybí živě hrané citace Rybovy hudby doprovázené zpěvem chlapeckého sboru Bonifantes. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant j. h.

ÚTERÝ **27.** 19:00

R. Cooney / RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

Bláznivá komedie s komplikovanou zápletkou a suchým britským humorem odehrávající se v londýnské nemocnici těsně před Štědrým dnem. Hrají M. Etzler, R. Trstán, M. Procházková, S. Laurinová a další. Režie P. Hruška. **Divadlo Palace, Praha**

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA **10.** 19:00

S. Beckett / ŠTASTNÉ DNY

PREMIÉRA P1a

Bizarní groteska ze života obyčejného páru, který spolu žije již dlouho, a to ve značně specifickém prostředí. Široko daleko kolem nich není zhora nic, a tak mají na světě jenom jeden druhého, každodenní činnosti a spoustu času. Hrají Z. Bittlová a M. Mejzlík. Režie J. Augustín j. h.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

SHIRLEY VALENTINE

RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ PŘIPOMENE VÝZNAM EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ

DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ (European Heritage Days) každoročně v září otvírají široké veřejnosti brány nejzajímavějších památek, budov, objektů a prostor, včetně těch, které jsou jinak zčásti nebo zcela nepřístupné. Pardubice se k této významné celoevropské kulturní poznávací, společenské a výchovné akci, jejímž cílem je posílení historického povědomí a hledání cest ke kořenům naší, evropské i světové civilizace, připojují již potřinácté. Česká část letošních Dnů evropského dědictví bude slavnostně zahájena v sobotu 5. září v Českém Krumlově, **pardubičtí zájemci se otevření památek dočkají v neděli 13. září**, kdy své prostory představí sedmnáct historických objektů. Tradičně budou zpřístupněny kostely sv. Bartoloměje, sv. Jana Křtitele, Zvěstování Panny Marie a Bolestné Panny Marie (tzv. Kostelíček) či zvonce v kostela sv. Bartoloměje. Návštěvníci jistě uvítají možnost navštívit komentované prohlídky zámku, městské radnice, židovského hřbitova, Zelené brány, Příhrádku s městskou galerií, Východočeské galerie, Státního okresního archivu nebo Larishovy vily na Zámečku. „Novinkou v programu bude krajská knihovna se zachovalou studnou pocházející z dob obléhání města Švédy, pardubický pivovar s ochutnávkami v ležáckých sklepích a pardubická nádražní hala, kde se návštěvníci dozvědí nejen informace z její historie, ale výjimečně bude zpřístupněno též řídicí středisko,“ prozrazuje Jana Fiedlerová z oddělení kultury a cestovního ruchu pardubického magistrátu.

Ke Dnům evropského dědictví se samozřejmě opět připojí i Východočeské divadlo, které na neděli 13. září chystá **VELKÝ NÁVŠTĚVNÍ DEN**, jenž nabídne nejen tradiční prohlídku zákulisí historické budovy divadla, výrobních dílen či zázemí Malé scény ve dvoře, ale jako bonus představí i jednotlivé divadelní profese. Prohlídky zákulisí budou z důvodu časové náročnosti jen dvě a začnou ve 13.00 a 15.00 hodin. Skupinky návštěvníků budou početně omezené a zájemci si musí za symbolických 30 Kč zakoupit vstupenky, které se prodávají v předprodeji VČD, on-line na stránkách www.vcd.cz či přímo na místě před prohlídkami, ale s tím rizikem, že skupiny mohou být již plně obsazené.

„Památky znovuzrozené“ – tak zní národní téma letošního ročníku Dnů evropského dědictví, specificky pardubický podtitul pak nese název „Za památkami na kole“. „Ve spolupráci s projektem komunitního bikesharingu RECOLA budou zajištěna růžová kola, součástí programové skládačky pak bude cyklomapka s doporučenými trasami mezi jednotlivými památkami,“ doplňuje Jana Fiedlerová. Bližší informace s přesným programem Dnů evropského dědictví naleznete v Turistickém informačním centru, na zpřístupněných památkách a na webu www.ehd.cz či www.pardubice.eu.

RaS

V RAMCI DNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ DIVÁCI NAHLÉDNOU TŘEBA I DO DEKORAČNÍCH DÍLEN DIVADLA, FOTO L. JENÍČEK

S JOSEFEM PEJCHALEM O LIMONÁDNÍKOVÍ, KONÍCH A KONÍČCÍCH

JAKO LIMONÁDNÍKOVÝ JOE, FOTO J. SEJKORA

Rozhovory s herci dělám čím dál raději. Snad proto, že většinu z nich už znám od dětství nebo opravdu hodně dlouho. A asi i proto, že je mi většina z nich nějak blízká, ale málo se s nimi vídám, neboť času na obou stranách je zkrátka vždycky málo. Doufám, že odpovědi JOSEFA PEJCHALA na mé otázky neukojily jen mou zvědavost, ale že je shledáte zajímavými i vy. A ještě jedna poznámka na úvod: Stejně jako Limonádový Joe, kterého hraje, oplývá Pepa pozitivitou a zářivým úsměvem. Krátce a dobře, něco z Joea v sobě má... (I když zaručeně není taková naivka.)

Když jsem se připravovala na dnešní rozhovor a brouzdala po internetu, abych na tebe něco našla, zaujalo mě, že ještě předtím, než jsi nastoupil do VČD, hrál jsi v Černém divadle Jiřího Srnce. Jaká to byla práce a proč jsi odtamtud odešel? Po absolutoriu na Pražské konzervatoři jsem jako mnoho začínajících herců psal do různých divadel, a tak se ke mně dostala nabídka z Černého divadla Jiřího Srnce. Zaujala mě a rád jsem do toho šel. Mám rád fantazii, jevištní pohyb, pantomimu a tanec. Také jsem se mohl seznámit s výraznou divadelní osobností, kterou Jiří Srnc bezesporu je. Skupina, v níž jsem zkoušel a hrál, cestovala po celém světě. Byla to pro mě skvělá zkušenost, i když hraní, zkoušení a cestování bylo intenzivní. Po čase se tento způsob života musel projevit i v osobní a vztahové rovině, a zejména proto jsem se rozhodl, že bych chtěl dělat raději nějaké „normálnější“ divadlo.

A ještě jedna věc, která vzbudila moji zvědavost. Dočetla jsem se, žeš hostoval v Divadle Járy Cimrmana. Je to pravda?

To bylo totiž tak: Divadlo konzervatoře sídlilo v Divadle Járy Cimrmana na Žižkově. Ve dnech, kdy Cimrmani nehráli, studenti konzervatoře měli v jejich divadle svá představení. My jsme tam hráli absolventské představení Dobře placená procházka, které s námi dělal Jirka Datel Novotný. Představení se tehdejšímu managementu Žižkovského divadla natolik líbilo, že se s námi domluvili a to představení vlastně odkoupili. Čili jsme ho hráli pod jejich hlavičkou, ale zároveň jako hosté. Moc rádi na to s bývalými spolužáky vzpomínáme. Dokonce jsme s představením tehdy jeli sem do pardubického divadla na GRAND Festival smíchu! Takže jsem se do Pardubic podíval ještě předtím, než jsem vůbec mohl tušit, že tu budu bydlet, mít práci a rodinu.

Ty jsi rodák až z Českého Krumlova, že? Víš, že jste velmi rozvětvená rodina, máš hodně sourozenců, kteří už mají také svoje rodiny... Zůstali někdejší v Krumlově? Vidáte se, když jste od sebe tak daleko?

Mám tři starší bratry, ale jen jeden z nich žije s rodinou v Krumlově. Máme tam ale ještě tátu, který je vdovec, jeho sestru a ještě další příbuzné. Párkrát do roka za nimi jezdíme, například na Vánoce, ale moc často se tam nedostaneme, je to bohužel poměrně daleko a tolik volna během divadelní sezóny nemám. Teď se jeden z bratrů pokouší vytvořit novou tradici rodinných setkání, a to u nich v Kostomlatech (nedaleko Lysé nad Labem) na začátku léta, kdy má hodně dětí narozeniny. Už delší dobu se každoročně setkáváme tady v Pardubicích. Vždycky sem pozveme všechny bratry s celou rodinou na divadelní Mikulášskou, takže každý rok je na sv. Mikuláše v divadle mraky Pejchalů. (SMÍCH) A párkrát se podařilo přijet do Pardubic i tátovi s tetou. Mají totiž rádi koně, takže je vždycky nalákám nejen na černo, divadlo a perník, ale i na dostihy. Mrzí mě, že v červnu na Kunětické hoře nemohli vidět Limonádového Joea, kde chvíličku jedu na živém koni. O představení byl ale takový zájem (což je samozřejmě dobře!), že když jsem pro ně sháněl lístky, žádné už nebyly...

Jak dlouho dopředu jsi věděl, že budeš hrát hlavní roli? A co tě napadlo, když ses to dozvěděl?

Když se začaly prodávat vstupenky, ještě ani nevíselo obsazení, takže nikdo z nás v divadle zatím nevěděl, co bude hrát. O to byla situace kurióznější – věděli jsme, že už je vyprodáno, ale nevěděli jsme, kdo co hraje, a zbývalo už „jenom“ všechno nazkoušet a odehrát. Když jsem tedy těsně před zahajovací zkouškou uviděl obsazení, na jednu stranu mě to potěšilo, na druhou stranu to byl velký závazek. Samozřejmě že mi bylo už předtím naznačeno, že do Joea se se mnou nějakým způsobem počítá, ale nebylo jasné, jakou roli budu hrát. A mně to bylo úplně jedno, byl jsem rád, že mám šanci vůbec poprvé zkoušet s Milanem Schejbalem, protože je to člověk a režisér, kterého si vážím. Má smysl pro humor, nadhled a pochopení. Důvěřuje hercům a celé zkoušení probíhalo bez větších stresů a v příjemné pracovní náladě. Snad mluvím za všechny, když řeknu, že se nám dobře zkoušelo.

Jak dlouho jste zkoušeli přímo na Kunětické hoře?

Na celé nastudování hry, tedy od první čtené zkoušky až do premiéry, bylo jen pět týdnů. Což je na jakoukoliv hru, zejména na muzikál, velmi málo. Přímou na Kunětické hoře jsme zkoušeli čtrnáct dní před premiérou. První týden se zkoušelo přes den, to byla zrovna třicetistupňová horka, takže jsme se tam všichni krásně připekli. A pak jsme v generálkovém týdnu zkoušeli večer, to už bylo ale zase chladno, takže to pár lidí i odstonalo.

Představení v plenéru jsou pardubickými diváky velmi oblíbená. Herci to možná ale vnímají trochu jinak, ne?

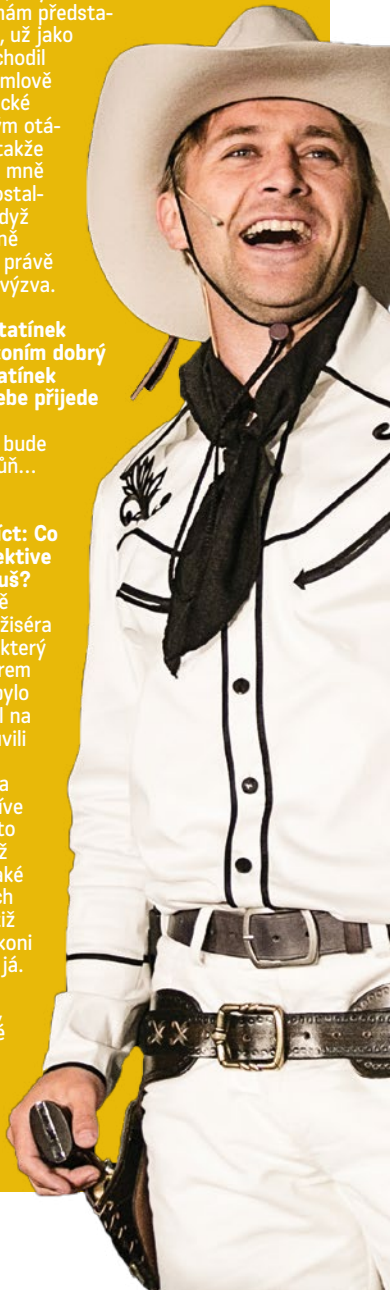
Jako herci jsme tam od toho, abychom hráli téměř kdykoli a za každého počasí, ale na druhou stranu jde samozřejmě i o naši bezpečnost a bezpečnost diváků, a také o to, aby se nezničila technika atp. Já mám představení na Kuňce rád, už jako malý špunt jsem chodil s maminkou v Krumlově do divadla v zámecké zahradě se známým otáčivým hledištěm, takže hraní v plenéru ve mně vzbuzuje jistou nostalgii. Baví mě to, i když je to mnohem méně komfortní. Možná právě proto. Je to větší výzva.

Říkal jsi, že tvůj tatínek s tetou mají ke koním dobrý vztah. Bude se tatínek bavit, až se na tebe přijede podívat?

No doufám, že ho bude bavit aspoň ten kůň... (SMÍCH)

(SMÍCH) Chci tím říct: Co ty a koně? Respektive co ty a tvůj bělouš?

No, to byl původně jeden z nápadů režiséra Milana Schejbala, který nadhodil před Petrem Dohnalem, že by bylo dobré, abych přijel na živém koni. Domluvili se, že to nebude problém, kůň už na Kunětické hoře dříve hrál. Pak jsem se to dozvěděl i já... Což o to, koně mám také rád, ale mám z nich respekt, jezdit totiž moc neumím. Na koni jezdí můj táta, ne já. Potřebujeme tedy vycvičeného koně, který zvládne různé situace. Zejména šlo o to, že představení je večer, že kůň je během něj oslněn světly,

že se kolem střílí a pak taky, že nese na hřbetě řvoucího (rozuměj zpívajícího) člověka. Navíc můj příjezd na koni má být po úzké jílové-kamenité stezce, kde se špatně jde i normálně, natož za deště nebo mokra. Samozřejmě tam jsou zkušené lidi, kteří nám pomáhají, se startem a také v cíli! V posledním generálovém týdnu dřel Cent, tak se jmenuje, opravdu jako kůň – několikrát za večer s ním chodili tu cestu, aby si zvyknul. Zatím všechno vyšlo a nezpanikařil ani při mém zpěvu, je to skvělý kůň!

Takže pokud bude mít dobrou náladu, pojede tam, kam bychom asi chtěli. Ale může se klidně stát, že někdy přijede Limonádový Joe a hned odjede, aniž by stačil říct jediné slovo. (SMÍCH) To už se nám také stalo! Naštěstí ho zase odchytili, obrátili a poslali nás tím správným směrem. (SMÍCH)

Jak to dopadne, tedy není překvapení jen pro diváky, ale i pro tebe... (SMÍCH)

Ano, jestli se dostanu na to správné místo. Zatím je to spíš o tom, kam chce kůň a kam pojede on.

Každopádně v záloze máme dřevěného koně, kdyby si jeho živá varianta postavila hlavu. Toho dřevěného samozřejmě využijeme při reprízách v divadle.

Říkal jsi, že zkušený probíhalo poněkud v časové tísní. Jak jsi zvládl nastudovat text a písně? Taky pracuješ doma jako já – s dítětem v zádech?

Limonádový Joe je krásně napsaný – vtipně, zajímavě, zkrátka „brdečkovsky“ – krásný na poslech, ale trošičku složitější na učení. Samozřejmě mnoho lidí zná „filmové hlášky“, ale textu je mnohem víc. Proto jsem oslovil a „zneužil“ naši nápovědku Lucku Haškovou a něčím dobrým jsem ji uplatil. Vzal jsem ji na kafe, sedli jsme si ke stolu a jeli jsme celý text s narážkami třeba i dvakrát za sebou. Lucka byla opravdu zlatá, moc si její pomoci vážím, protože tohle samozřejmě nemá v popisu práce. Zejména díky ní jsem si dokázal naházet text do hlavy tak rychle. Já tím totiž nechci doma otravovat, protože tam máme jiné radosti a starosti.

Stiháš vůbec mimo divadlo a rodinu nějaké volnočasové aktivity, koníčky? Víš, že jsi byl vždycky velký sportovec, hrál fotbal...

Ano, to se snažím pořád. Mám přátele, kteří si určité dny v týdnu chodí zatrénovat např. fotbal nebo hokej. Takže vím, že když mám v divadle volno a doma je všechno v pořádku, můžu si jít také zasportovat. Do práce jezdím na kole, ale to neberu jako sport, to je jen ekologický dopravní prostředek. Našeho mrňouse taky baví sportovat, teď drandí na odraždě jak drak a my sportujeme, jak za ním běháme. (SMÍCH) Jinak jsem velký „filmofil“, takže když můžu, zajdu do kina nebo si alespoň doma pustím nějaký pěkný film. Rád se i posadím k počítači, ale třeba Facebook nemám. I když jsem zjistil, že nějaká holčina vede facebookový profil pod mým jménem...

(SMÍCH)

Ten jsem právě našla a hned jsem si říkala, že to bude práce nějaké fanyanky. Myslím, že do povědomí takových holčin jsi asi vstoupil hlavně účinkováním v seriálu Ordinance v růžové zahradě, že? Kdybys teď dostal podobnou nabídku na natáčení, šel bys do toho?

Asi nikdy bych neměl říkat nikdy. Ale samozřejmě už vím, co to obnáší, a proto by záleželo na okolnostech, jak moc by mi ta práce zasahovala do života. Respektuju to a chápu, že čím větší role, tím víc je potřeba být vstřícný vůči médiím, dávat rozhovory atd. Musel bych to respektovat jako nutnost. Vlastně už samotným podpisem smlouvy dávám všanc svoje jméno, svou tvář v rámci propagace seriálu. Když jsem točil Ordinance, měli jsme všichni jako herci povinnost chodit na takové a la večírky, kde byli vlastně jen novináři a my. Museli jsme se ve smlouvě zavázat, že se budeme účastnit různých PR akcí v případě, že nás o to produkce požádá. Také jsme museli pod pokutou omezit sport kvůli zranění nebo třeba práci u konkurence atd. Neříkám předem ne, ale určitě bych musel dobře zvážit, jestli je ta nabídka natolik zajímavá, abych kvůli ní dal všanc svoje soukromí a na čas upřednostnil natáčení před svou rodinou i před divadlem. Ale samozřejmě za příležitost hrát v Ordinance jsem vděčný, vůbec na to nežehrá. Jen právě díky té zkušenosti už vím, co by to asi obnášelo, co by mi za to stálo a co ne.

Nedá mi to, abych se závěrem ještě nezeptala: Zhruba před rokem jste si v rubrice Herec herci povídali s Honzou Musilem, přesněji „povídali si“ vaši dva několikaměsíční synkové. Docela by mě zajímalo, jak by to asi vypadalo dnes? A co by vám Eliáš řekl?

Myslím, že dnes už by si kluci docela pokecali, protože i od Honzy vím, jaké je Jonáš číslo, přestože je mladší než náš Eliáš (JONÁŠ MUSIL SE NARODIL V DUBNU 2014, ELIÁŠ PEJCHAL V ÚNORU 2014 – POZN. RED.). Jsem si jistý, že Eliáš by se rozpovídal. On totiž pořád něco breptá a povídá. Sem tam už i poznáme, co má asi na mysli. Často se nás snaží rozesmát, a tím odvrátit pozornost od průsvihů.

AnH

GENERÁLKOVÉ A PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Poslednímu titulu minulé divadelní sezóny – hudební komedii **LIMONÁDOVÝ JOE** v režii Milana Schejbala – moc nepřálo počasí. Odpolední zkoušky na Kunětické hoře probíhaly za nesnesitelného vedra, večerní zkoušení zde naopak znepřjemňovala vlezlá zima. Rozmary počasí bohužel ovlivnily také premiérový víkend 13. a 14. června, sobotní premiéře předcházela průtrž mračen a občasné kapky skrápěly herce spolu s diváky i během představení. Nedělní premiéra byla kvůli silné bouři zrušena úplně (náhradní termín se uskuteční 28. září, ale už v Městském divadle).

I přes nepřízeň počasí se však premiéra vyvedla a premiéroví diváci odcházeli z Kuňky příjemně naladěni, pobaveni a hlavou jim zněly známé písničky i vtipné hlášky...

Nyní v klidu domova, kde vám nehrozí žádný liják, bouřka ani kroupy, můžete nahlédnout do zákulisí před premiérou i do divadelního klubu po premiéře, kde se úspěch premiéry oslavoval a písňe Když v baru houste ne dým či Whisky, to je moje gusto nabývaly reálných rozměrů... Ale na stolech nechyběla ani Kolaloka!

Závěrem už jen připojujeme pozvánku na interiérovou verzi Limonádníka v Městském divadle, bavit se určitě budete stejně dobře jako na vyhlídce pod hradem. Anebo opět na viděnou za rok na Kuňce! RaS

VERONIKA MACKOVÁ PŘI ZVUKOVÉ ZKOUŠCE PŘED PÁTEČNÍ VEŘEJNOU GENERÁLKOU, NA NÍŽ SE PŘEDPLATITELŮM PŘEDSTAVILA V ROLI WINNIFRED.

VLÁŠENKÁRKA IVA MACHURKOVÁ PŘI LEPENÍ VOUSŮ LÁDOVI ŠPÍNĚROVI, KTERÝ ZTVÁRNÍJE PRORADNÉHO HORÁCE ALTAS HOGO FOGO.

SCÉNOGRAFKA KATEŘINA BARANOWSKA SI SVOU SCÉNU PŘED PŘEDSTAVENÍM RÁDNĚ VYZKOUŠELA.

PEPA PEJCHAL PŘIJÍZDÍ NA SVÉM BĚLOUŠI NA SCÉNU – VEŘEJNÁ GENERÁLKA ÚSPĚŠNĚ ZAČALA!

DEN D – PREMIÉRA! CHOREOGRAF MARTIN PÁČEK, DRAMATURG ZDENĚK JANAL, SCENOGRAFKA KATEŘINA BARANOWSKA A REŽISÉR MILAN SCHEJBAL NA DĚKOVAČCE.

PEPU LÁSKU PŘIJELI NA PREMIÉRU PODPOŘIT JEHO NEJBLIŽŠÍ, MEZI PRVNÍMI GRATULANTY JEŠTĚ NA KUŇCE TEDY BYL MALÝ BRÁŠKA KUBA.

POPREMIÉROVÉ OSLAVY SE Z KUŇKY PŘESUNULY DO DIVADELNÍHO KLUBU, KDE NEMOHLI CHYBĚT LIMONÁDOVÝ JOE SE SVOU MILOU WINNIFRED – PEPA PEJCHAL A MARTINA SIKOROVÁ!

REŽISÉR MILAN SCHEJBAL A ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL SI OD ARCHITEKTA MIROSLAVA ŘEPY VYSLECHLI PŘÍJEMNÁ SLOVA CHVÁLY.

VERONIKA MACKOVÁ S JANOU ONDRUŠKOVU (ASI STÁLE OMÁMĚNY CHARISMATEM LIMONÁDOVÉHO JOEA) PŘEKVAPILY ZDENKA RUMPÍKA NEALKO PŘÍPITKEM.

CHOREOGRAF MARTIN PÁČEK S PETREM BOROVCEM STYLOVĚ POPÍJELI WHISKOLU, ZATÍMCO LEXA POSTLER VYHLÍŽEL SVOU PŮVABNOU ŽENU MARKĚTU. FOTO J. SEJKORA

HEREC HERCI

ANEB VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

ANEB SPONTÁNNÍ ROZHOVOR PETRA S PETROU

Před prázdninami předal Zdeněk Rumpík štafetu hereckých rozhovorů PETRU DOHNALOVÍ, který si pro první rozhovor v sezóně vybral jednu z nejoblíbenějších hereček pardubického divadla PETRU JANEČKOVOU. Nyní máte možnost i vy zjistit, co si povídá nadřízený s podřízenou a kolega s kolegyní v jedné osobě, zkrátka Petr s Petrou. AnH

Petr: Tak můžeme začít náš spontánní rozhovor, nadechni se! Péto, v současné době jdeš z jedné role do druhé, máš toho hodně... Bavi tě to ještě?

Petra: Ano, pane řediteli! (SMÍCH) Jóóó, bavi! Ale samozřejmě že jsem z toho někdy utahaná a je těžké se pokaždé nabudit na zkoušku nebo představení. Přesto mě to baví, a mám pocit, že čím dál tím víc.

Petr: Takže by toho mohlo být ještě víc...

Petra: (SMÍCH) To ne! To tím neříkám. Myslím, že teď jsem dostala plnými hrstmi, loňská sezóna pro mě byla krásná. A ještě pořád všechno vstřebávám a pracuju na tom, takže i přes prázdniny jsem měla práce dost.

Petr: Po několik let jsi byla nejoblíbenější herečkou. Teď jsi pomyslné žezlo předala Martině Sikorové. Nemrzí tě to?

Petra: Ne, ne. Já jsem nad tím už dřív dumala, jak to bude dál – že jsem už vlastně odstoupila, že už jako nikdy... (SMÍCH) Ne! Nemrzí. Ono je to hlavně o rolích, které člověk dostává. Já jsem měla krásné a komické role, myslím si, že na lidi hodně zapůsobila My Fair Lady... A Martinka si o to říkala už dlouho. Nakonec byl rozhodující asi Cabaret, protože roli Sally zvládla Martinka perfektně.

Petr: Co bys jí poradila, aby jí to třeba nestouplo do hlavy? Když tobě to do hlavy nestouplo...

Petra: Člověk musí zůstat při zemi, protože na divadle se začíná

pořád znovu. A děkuju za poklonu! Já doufám, že to tak je. Úspěch v divadle není navždycky. Je důležité si říct, že i když jsem si třeba v danou chvíli jistá, že se mi něco hodně povedlo, tak i na tom, co se povedlo, jde pořád dál pracovat. Ono to teď zní, jako bych byla pionýrka nebo svazačka nebo všechno dohromady! Ale je to pravda. Člověk nesmí ustrnout, ale hrát každé představení jako první, jako poslední. Když se něco nepodaří, hledat proč se to nepodařilo.

Petr: Krom rolí zábavných jsi hrála nebo hraješ i role náročné, které mohou napovídat ženám něco o jejich životě a o řešení různých situací. Bereš si ty sama ze svých rolí něco do života?

Petra: Myslím, že spíš je to naopak – že člověk čerpá ze svých zkušeností, ze svého života a to spíš pak vkládá do svých rolí. Asi bych se neřídila žádnou postavou. Jsem pragmatický člověk a nedovedu si představit, že by mě třeba nějaká role poňoukla k tomu, abych se zachovala jako ta figura.

Petr: Letos jsme spolu hodně zkoušeli a bylo to moc fajn. Děkuju ti za spolupráci. Víš, že jsi herečka, která si nevšímá jen sama sebe, ale dívá se i po svém okolí a dovede partnerům leccos napovědět... (PETRA SE SMĚJE) Nemáš třeba také režijní ambice? Nechtěla bys něco režirovat?

Petra: (SMÍCH) Já vím, někdy jsem tím hodně protivná. Ale nevím, čím je to způsobené... Možná tím, že jsem v ascendentu Panny a ona je taková puntičkářská...

P. JANEČKOVÁ A P. DOHNAL MEZI NEBEM A ZEMÍ, FOTO L. SKOKAN

Takže se všem kolegům omlouvám! Mně to prostě nedá, takový přístup mám i sama k sobě. Ale abych teda odpověděla na tvoji otázku: Režijní ambice nemám. Nemyslím si, že bych dokázala něco zrežirovat. Asi kdyby mě nějaký titul nadchnul a měla bych touhu, tak bych do toho snad šla, ale vlastně si teď vůbec nedovedu představit, že bych to nějak poskládala... Co se týče kostýmů, strach nemám, možná i scény. Ale třeba hudba... Nevím, asi kdybych měla tu konkrétní představu o titulu, přišlo by to samo. Ale do téhle chvíle určitě ne.

Petr: Není tajemstvím, že tvůj partner Láďa Špiner režijní ambice má a že ty jsi v soukromí také maminka, máte spolu dcerku Káju. Říká se, že maminka a pan režisér mají vždycky pravdu. Tak by mě zajímalo, jak to máte doma vy?

Petra: My máme pravdu oba dva, oba tu svoji. (SMÍCH) A musíme to pak vždycky dát nějak dohromady, dohodnout se.

Petr: A Kája vás ještě nerežiruje?

Petra: Kája jo! Ta nejvíc! Ona, jak je zvyklá, že jí všechno vysvětlujeme, to od nás chytila a vysvětluje teď zase ona nám.

Petr: A bude to taky herečka?

Petra: To vůbec netuším! Láďa ji od toho pořád strašně zrazuje. Já mu zase říkám, ať ji tolik nezrazuje, protože právě tím víc by potom k tomu mohla

P. DOHNAL A P. JANEČKOVÁ, DUŠE – KRAJINA ŠTRÁ, FOTO J. FAUKNER

tíhnout. Ale kdyby chtěla být herečka, tak bych jí přála, aby byla dobrá, protože kdyby nebyla, byla by nešťastná.

Petr: Petro, děkuju za rozhovor a přeju ti, ať vám všechno vyjde tak, jak má. ZLOM VAŽ!

Petra: Děkuju moc! Ty taky ZLOM VAŽ!

NA MALÉ SCÉNĚ SE SLAVILO!

Na Malé scéně ve dvoře se 15. června uskutečnil výjimečný večer, své půlkulaté narozeniny zde spolu s diváky oslavili **DAŠA NOVOTNÁ** a **ZDENĚK RUMPÍK**. Nevšední představení, které oslavenci nazvali **Hemisféry**, bylo plné vzpomínek na herecké začátky oblíbených herců, kteří už neodmyslitelně patří k pardubickému divadlu, nechyběly samozřejmě ani vtipné historky ze zákulisí či známé muzikálové hity v podání mnoha hereckých kolegů-gratulantů. Příjemná atmosféra se posléze přenesla i do divadelního klubu, kde oslava pokračovala...

RaS

ZDEŇKA NA JEVIŠTI MILE PŘEKVAPILA JEHO VNOUČATA.

MEZI GRATULANTY NECHYBĚLI L. ŠPINER A P. JANEČKOVÁ. FOTO J. SEJKORA

MEZI NEBEM A ZEMÍ PRO ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ

M. SIKOROVÁ, P. BOROVEC A P. JANEČKOVÁ, MEZI NEBEM A ZEMÍ, FOTO L. SKOKÁN

Po loňském úspěchu benefičního představení Víkend s Bohem se Východočeské divadlo opět spojilo s Národní radou osob se zdravotním postižením ČR (NRZP ČR) a výtěžek z reprízy romantické komedie *Mezi nebem a zemí*, která se uskuteční v pondělí 14. září, v plné výši věnuje ve prospěch osob se zdravotním postižením.

Akce pod názvem Přístupné divadlo se zúčastní představitelé města Pardubice a NRZP ČR, již slavnostně uvedou do provozu novou plošinu, která lidem s pohybovým postižením zpřístupní nejen přízemí, ale premiérově i foyer v prvním patře. „Na tuto adaptaci bezbariérového vstupu do hlediště i foyer divadla, jež byla realizována během letních prázdnin, přispělo město Pardubice z programu podpory bezbariérovosti částkou 427 000 Kč,“ říká předsedkyně komise

pro bezbariérovost Ivana Liedermanová. Společenské setkání začíná v 18.00 hodin, benefiční představení, které uvede předseda NRZP ČR Václav Krása, bude následovat od 19.00 hodin.

Mezi nebem a zemí netřeba divákům dlouze představovat, neboť i po roce uvádění jsou představení současné duchařské komedie často zcela vyprodaná. Za diváckým úspěchem stojí nejen téma hry, které poukazuje na důležitost přirozených lidských hodnot, ale i herecké výkony Petry Janečkové, Petra Dohnala, Martiny Sikorové či Petra Borovce.

Nechte se tedy pobavit příběhem mladých manželů Simona a Flic, kteří se nastěhují do venkovského domu, v němž stále ještě přebývají duchové slavného spisovatele Jacka Camerona a jeho ženy Susie, a zároveň přispějte na dobrou věc!

RaS

ZPRAVODAJ ZŮSTANE ZPRAVODAJEM

Zdálo se nám, že náš zpravodaj by si po čase zasloužil přejmenování, proto jsme na konci minulé sezóny přišli s několika návrhy, které jsme náhodně uveřejnili. Naše čtenáře jsme pak požádali o jejich názory na přejmenování zpravodaje či zaslání dalších nápadů. E-mailů přišlo mnoho, z námi navržených titulů nejvíce hlasů získalo Divadelní kukátko (či verze Divadelním kukátkem), nejpočetnější skupina čtenářů však žádala o zanechání původního názvu Divadelní zpravodaj,

jenž je už po letech vžitý a zároveň i jednoznačně vyjadřuje účel měsíčníku Východočeského divadla – přinášet zajímavé zprávy, novinky, zákulisní informace či rozhovory s tvůrci. Název tedy měnit nebudeme, ale dovolili jsme si alespoň jednu malou změnu, částečně jsme upravili grafiku titulní stránky. Děkujeme všem, kteří se do diskuse o přejmenování zpravodaje zapojili, neboť názory našich diváků nám nejsou lhostejné a rozhodně nás zajímají! Díky!

RaS

JEJICH PODPORU POTŘEBUJEME A DĚKUJEME ZA NI!

Dlouhodobým partnerem Východočeského divadla je společnost Chládek a Tintěra, která divadlo začala podporovat už v roce 2002 – přispěla například na obnovu malované opony i výrobu lustru do hlediště či podpořila vydání divadelní pětiročenky 1999-2004 a CD pohádkového muzikálu Princezna se zlatou hvězdou na čele. Od roku 2008 věnuje divadlu nemalé finanční částky pravidelně a stává se významným partnerem divadla. Předsedou představenstva a generálním ředitelem této úspěšné české firmy je ING. PETR PEJCHA, kterého jsme požádali o krátký rozhovor.

Pane řediteli, můžete nám nejprve blíže představit společnost Chládek a Tintěra?

Společnost Chládek a Tintěra, Pardubice a.s. byla založena v roce 1994. Jsme stavební firma, která se zabývá širokým portfoliem stavebních činností od staveb na železnici, přes mostní konstrukce, silnice až po pozemní stavby. Stavíme nejenom v Pardubickém kraji, ale i po celé republice. Jsme významným zaměstnavatelem v kraji. V současné době máme 450 zaměstnanců.

Na jaké úspěchy vaší společnosti jste pyšní?

Jsme pyšní na velice dobré vztahy mezi našimi zaměstnanci, kteří realizují všechny stavby v dobré kvalitě. Atmosféra uvnitř firmy se nese v přátelském duchu a z toho i vyplývá větší klid na práci v rámci realizovaných staveb.

Co přivedlo firmu technického zaměření k podpoře kultury?

Naše motto zní „být užitečný svému okolí“. Podporujeme kulturu v Pardubickém kraji, a tak je pro nás samozřejmostí i podpora Východočeského divadla.

Ve svých sponzorských aktivitách se nevěnujete jen kultuře, ale také sportu. Jakou roli ve vašem životě hrají kultura a sport?

Domnívám se, že člověk by neměl žít jen prací, ale měl by se v rámci svého volného času věnovat i dalším aktivitám, což sport a kultura je. Rád navštěvuji Východočeské divadlo a mým velkým sportovním koníčkem je tenis.

Jaké/á představení vám uvízlo/a v paměti?

Rád vzpomínám na muzikály uvedené ve vašem divadle. V poslední době se mi líbilo představení Mezi nebem a zemí.

Společnost Chládek a Tintěra vlastní premiérové abonentky do Východočeského divadla. Je o ně mezi vašimi zaměstnanci zájem?
Mezi zaměstnanci je o všechna představení pardubického divadla

velkým zájem, abonentky bývají rozebrány ve velmi krátkém čase.

Na konci sezóny jsme na Kunětické hoře uvedli premiéru Limonádového Joea. Líbí se vám plenérová představení?

Tato představení mám rád, ale letos jsem zatím bohužel neměl možnost uvedené představení vidět. Přeji vám do dalšího období hodně zdařilých představení a ať jste i nadále významným kulturním stánkem v Pardubickém kraji.

Děkuji vám za rozhovor a firmě Chládek a Tintěra za dlouholetou podporu.

RaŠ

Chládek & Tintěra
PARDUBICE

člen skupiny enteria

Divadlo dětem, děti divadlu

Když se při besedách, exkurzích či jiných akcích ptám dětí, kdo k nám chodí do divadla, zvedne se les rukou. Některé z dětí chodí na představení našeho souboru nebo vidí inscenace studia LAIK, další si pamatují pohádky, které jim dovážíme z jiných divadel. V zásadě jsou však zvyklé chodit do divadla, což je velmi dobře. Vděčíme za to i mnoha osvěcným učitelkám a učitelům, kteří sami mají blízko k divadlu.

Abychom zjistili, jak žáci a studenti reagují na představení, která jim předkládáme, připravili jsme velkou anketu, v níž mohli vyjádřit svůj názor či preference. Ze všech zúčastněných škol jsme na konci minulé sezóny vylosovali tři třídy, které si mohly vybrat jednu ze dvou mimořádných akcí pro děti – **interaktivní besedu** či **divadelní dílnu**. Druháci z pardubické ZŠ J. Ressla zvolili besedu, kde se seznámili s divadlem, jeho významem, ale i s jeho provozem. Představili jsme jim kromě herců i profese garderobiérky, vlásenkářky, zvukaře a mnoho dalších, které tvoří divadlo a diváci je obvykle nevidí. Některé děti jsme převlékli do kostýmů, nalíčili, jiné si mohly vyzkoušet práci s mikrofonem. Žáci reagovali velmi živě, měli spoustu otázek a zcela jistě jsme je motivovali k dalším návštěvám divadla.

V ten samý den se na Malé scéně ve dvoře konala i divadelní dílna, kterou si vybrali sedmáci ze ZŠ Heřmanův Městec a prvňáci z Labské hotelové školy Pardubice. Pro ně jsme připravili akci, v rámci níž si mohli zkusit divadlo na vlastní kůži, tedy stát se herci či tanečníky, byť jen na kratičkou chvíli. Děti jsme rozdělili do čtyř skupin. Dvě z nich zkusily krátké minutové hry. Herečky Ludmila Mecerodová a Romana Chvalová si vybraly scénku

pro dva herce o tom, jak záludné může být chatování. Jindra Janoušková a Lída Vlášková rozehrály krátkou situaci o Babičce a Barunce. Monika Němcová vzala tancechťivé studenty na baletní sál, kde společně secvičili malý kousek choreografie z muzikálu Chorus Line. Já se mezitím ujala menší skupinky studentů, kteří si netroufli předvádět se na jevišti, a udělali jsme si exkurzi po divadle. Pak nastala chvíle, kdy se všichni vrátili zpět na Malou scénu, kde byly předvedeny nazkoušené kousky. Každoročně na konci sezóny také vyhodnocujeme **recenze**, které nám školy posílají během roku, a vybíráme tu nejlepší. Autora pak odměňujeme ročním předplatným do divadla. Letos nám bohužel přišlo velmi málo recenzí. Navíc šlo spíše o popisy toho, jak děti šly do divadla, co viděly a jestli se jim to líbilo. Nic víc. Přesto se najdou výjimky, některé děti reagovaly na představení velmi citlivě a dokážou to i vyjádřit. Milý dopis nám poslal **Jonáš Říha**, žák páté třídy ZŠ Pardubičky, který reagoval na inscenaci Amundsen kontra Scott královéhradeckého Draku: „Představení se do mne hluboce obtisklo. Dramatický a smutný konec byl zahrán opravdu fantasticky. Toto představení bych zhodnotil jako fascinující.“

Naprostým favoritem v psaní recenzí, a to na téměř profesionální úrovni, je studentka Gymnázia Dašická **Jana Sekerová**. Před lety už tuto soutěž dvakrát vyhrála a letos to nemůže být jinak. Jana má lehký, přirozený styl a po formální stránce je přesná a vyčerpávající. Zajímají ji inscenační postupy a vklad všech inscenátorů, nejen herecké výkony. Má cit pro divadlo, má názor a umí ho vyjádřit. Její vítěznou recenzí si můžete přečíst na následujících straně. JaU

M. NĚMCOVÁ SE STUDENTY NA BALETNÍM SÁLE.

STUDENTSKÉ DIVADLO V RÁMCI DIVADELNÍ DÍLNY.

FOTO J. SEJKORA

V. MACKOVÁ, J. ONDRUŠKOVÁ A P. BOROVEC, TUČŇÁCI NA ARŠE, FOTO J. SEJKORA

Tučňáci na arše: Milé dílo s hravým srdcem

Městské divadlo by mělo mít repertoár tak široký, aby dokázalo uspokojit co nejširší spektrum diváků. Východočeské divadlo Pardubice proto nezapomíná ani na ty nejmenší, pro něž uvedlo původně německý titul *Tučňáci na arše*. Musejí se ale tohoto roztomilého díla bát dospělí?

Inscenace současného německého dramatika Ulricha Huba vůbec není autorovým prvním počinem na poli tvorby pro děti. Hra z roku 2006 s původním názvem *An der Arche um acht* (V osm na arše) je třetím kouskem do sbírky děl pro děti s „tučňáčí“ tematikou. V tomto případě se setkáváme se třemi tučňáčími kamarády, kteří se ve své antarktické domovině už trochu nudí. Nový impuls přichází ve chvíli, kdy jim bílý holub doručí zprávu o blížící se potopě. Všechna zvířata se však mohou zachránit tím, že jeden pár od každého druhu nastoupí na Noemovu archu. Jenže co si počnou tučňáci, když jsou tři? Hra, zasazená do prostor Malé scény ve dvoře, je vlastně takovou nenásilnou formou polemiky o Boží existenci, jež s vtipem líčí pro nás dospělé notoricky známý příběh o Noemově arše.

Aktuální překlad Michala Kotrouše je nesložitý, ale zároveň hybný a ne příliš primitivní. Navíc v sobě tato inscenace s přívlastkem „pro děti“ skrývá několik opravdu vydařených vtipků, které ocení i (či můžeme říct především) dospělí diváci. Komu jdou slova chvály na vrub, tak to je režisér Marián Pecko, který *Tučňáky* uzavíral svůj letošní režijní dvojboj. Pravidelní diváci si nemohou nepovšimnout Peckova nezaměnitelného rukopisu – výtvarnost, pohybová nároč-

nost a záliba ve studených barvách. To vše je v *Tučňácích* obsaženo a to vše tvoří dokonale sladěnou kompozici. Peckova režie je zkrátka vždy vkusná a vždy neotřelá s jasnou invencí. Kvalita inscenace samozřejmě také stojí na jejich představitelích. Trojici tučňáků ve složení Veronika Macková, Petr Borovec, Jana Ondrušková sekunduje bílý holub v podání Ladislava Špínera. Ačkoli se jedná o představení pro děti, žádný z účinkujících nemá příliš potřebu přehrávat či karikovat, herectví je uměrně stylizací v Peckově stylu. Navíc všichni z obsazených působí jako přirození interpreti komiky, která takto nabývá na lehkosti.

Výprava laděná do bíla je rovněž dílem režiséra Pecka, titul dovoluje jejímu autorovi vložit do realizace díla určité hráčkovství, jak se stalo i zde. Peckovy inscenace jsou pravidelně doprovázeny hudbou Róberta Mankoveckého a *Tučňáci* nejsou výjimkou, dokonce zde uslyšíme i dvě jednoduché písně v podání účinkujících. Ačkoli se to na první pohled nemusí zdát, *Tučňáci na arše* jsou milé a inteligentní představení, které dětem rozšíří obzory a dospělým polechtá bránice. Opravdu nezáleží na tom, jaký máte k biblickým motivům vztah, neboť tato hravá forma zaručeně pobaví úplně každého. Vezměte proto své širé příbuzenstvo a jděte na Malou scénu na roztomilou komedii *Tučňáci na arše*, určitě se budete dobře bavit.

Jana Sekerová

7. A, Gymnázium Pardubice, Dašická 1083
(psáno z premiéry 1. března 2015)

Z on-line rozhovoru s Dášou Novotnou

FOTO R. SMETANA

Na internetovém kulturním portálu www.scena.cz se již několik let pravidelně pořádají **NetHovory** – živé on-line rozhovory s různými osobnostmi z prostředí divadla. V červnu se do pomyslného „křesla pro hosta“ za počítač usadila **DAGMAR NOVOTNÁ**, která na konci minulé divadelní sezóny oslavila půlkulaté narozeniny. Zároveň sklídila úspěch u kolegia Cení Thálie, které ji za ztvárnění role Fräulein Schneider v muzikálu Cabaret na tuto cenu nominovalo. Záměrem o rozhovor s nezapomenutelnou pardubickou Dolly Leviovou se sešlo mnoho, otázky se z počítače chrlily jedna za druhou a Dáša na všechny odpovídala, co jí síly (prsty na klávesnici) stačily. Pokud jste se do interview s Dášou nemohli či nestihli zapojit, nabízíme vám alespoň malou ochutnávku... **RaŠ**

Můžete prozradit, jak dlouho jste v pardubickém divadle?

Je to drsné, ale za půl roku to bude už 30 let.

Ucházela jste se o nějaké herecké příležitosti i v Praze?

ADAM, PRAHA 6

Neucházela. Občas jsem měla příležitost hrát v agenturních představeních, jedno dokonce trvá i do teď. A přiznám se, že na osvěžení mi to celkem stačí.

Kam se nejraději jezdíte podívat na představení mimo Pardubice?

ZDENA, HRADEC KRÁLOVÉ

Vzhledem k tomu, že náš syn je v angažmá v Praze v Divadle ABC, tak rádi jezdíme tam. A jinak bohužel není moc času na další výjezdy do jiných divadel. Ale třeba se to občas i zadaří.

Dozvídáte se názory vašich diváků na jednotlivá představení?

JIRÍ

Ano, dost často. A nejsou to jen známí nebo kamarádi. Občas mě zastaví někdo na ulici a většinou nás pochválí, a to je pro mě vždycky takové pohlázení.

Dášo, chodila jsi jako malá do divadla?

ALENA

Ano, chodila. Velmi často, protože můj tatínek byl herec a maminka klavíristka ve stejném divadle, takže jsem sedávala nejenom v rekvizitárně a na vrátnici, ale samozřejmě i v hledišti.

Co vás vedlo k rozhodnutí stát se herečkou a jaká byla vaše cesta za splněním tohoto snu?

ALENA, CHRUDIM

Rozhodla jsem se poté, co jsem zjistila, že letuška nebude to pravé ořechové, vzhledem k tomu, že se mi v letadle dělá hodně špatně. Cesta byla ne až tak jednoduchá, protože mě nevezli první rok na JAMU v Brně, tak jsem odešla do Českého Těšína jako elévka. Ale pak asi změnili názor, protože pak mě už vzali, a snad zdárně jsem tuto školu dostudovala. Takže sen se mi nakonec splnil.

Vážená paní Novotná, musím se přiznat, že jsem dlouho nebyla tak dojatá v divadle jako při vaší Fräulein Schneider v Cabaretu. Jak jste se v roli cítila?

Takových rolí je v mém věku čím dál méně, a proto jsem šťastná, že ji mám. Po všech stránkách, tedy herecké i pěvecké, je to role, ve které se člověk nemůže cítit špatně. Vždycky se na ni těším a zároveň z ní mám i trochu strach.

Dodržujete nějaký rituál před divadelní premiérou?

BORIS

Tak například já musím přijít hodně brzy, abych se zklidnila, vypila si v klidu kávu, v případě muzikálu se rozezpívala, a pak než vstoupím na jeviště, se musím třikrát zhluboka nadechnout a vydechnout.

Jaké jsou vaše neřesti?

VLADIMÍR

Cigarety. A šampus? Ten je přeci velmi zdravý a dobrý!

Vážená paní Dagmar, již více než pětadvacet let vás bezmezně obdivuji. Můžu vám dát pusu, až přijдете dnes domů?

Samozřejmě, bude mi ctí!

Dášo, když právě nehrajete, jak trávíte volno?

DANA, POLABINY

Všelijak. Ono je pořád co dělat, ale umím našťášt i odpočívat nejenom spánkem a u televize, ale třeba i cvičením, žehlením, luxováním, staráním se o psa a o manžela. Zkrátka každá činnost něco přináší. A snad všeho využívám naplno.

Umíte vařit? Co je váš kuchařský „majstrštyk“?

VĚRA

Myslím si, že umím vařit. Nejsem sice žádný experimentátor, ale vařím ráda a ještě raději, když na to mám čas. Nevím, jestli mám svůj „majstrštyk“, ale umím výborného králíka!

Napadlo vás někdy za ta léta, co jste v divadle, že byste se živila něčím jiným?

ALENA, OPATOVICE

Příznám se, že ano, napadlo. Stalo se mi to zatím pouze dvakrát, kdy jsem si potřebovala od divadla odpočinout, a to nemyslím nijak zle, ale vždycky do toho vstoupily prázdniny, já jsem si odpočinula, a jak se říká, jela jsem dál.

Vyhovuje vám spíše menší prostor nebo velké jeviště?

IVAN

Mám ráda obojí, protože každé z nich přináší jiné pocity, jiný vztah s publikem a nakonec i s kolegy.

Dášo, jakým způsobem se připravujete na představení? Sedíte v šatně s hlavou v dlaních nad scénářem?

PAVEL, BOHDANEČ

Nad scénářem často, ale s hlavou v dlaních málokdy. To bývá projev zoufalství a ten nechci zažívat příliš často.

Co vás v životě nejvíce podporuje a motivuje?

JANA

Pro mě je to samozřejmě rodina. Tu jsem si vždycky hýčkala a hýčkat budu, protože tu mi nikdo nemůže vzít. V dnešní uspěchané a technické době je pro mě rodina vždycky zázvěmím.

Jaké máte plány do budoucna?

PAVLA

Já moc budoucnost neplánuju, protože nevím, co mě zítra může potkat. Takže raději žiju přítomností a každým dnem, kdy se probudím zdravá a můžu se radovat třeba i z úplně běžných věcí.

D. NOVOTNÁ S. J. PECHÁLEM V CABARETU, FOTO M. KLÍMA

PODPISOVÉ KARTY NAŠEHO HERECKÉHO SOUBORU

Se začátkem nové sezóny máme pro vás malé překvapení ve formě právě vycházejícího **souboru karet o hercích VČD** (pozor, nejedná se o hrací karty). Jeho obsahem je 22 listů s fotografiemi jednotlivých členů našeho hereckého ansámblu, které můžete použít například k podpisům svých oblíbených hvězd. Nadto se zde dočtete o každém herci či herečce něco nového, o čem jste zcela jistě neměli ani tušení. Chcete vědět, co zajímavého předeversím z osobního života na sebe pardubičtí herci prozradili? Zajděte do divadelního předprodeje nebo obchůdku ve foyer, kde si můžete soubor upomínkových karet zakoupit, získat ale můžete i karty jednotlivě dle vašeho výběru. Tak neváhejte dlouho! Soubor totiž vychází v omezeném nákladu.

AnH

Výročí (nejen) pro pamětníky

V polovině měsíce září by oslavil 85. narozeniny známý český herec a pardubický rodák PETR HANIČINEC, jehož profesní začátky jsou spjaty právě s naším divadlem. Než zakotvil v Praze, strávil ve Východočeském divadle pouze rok, ale i tak se svým výrazným zjevem a hereckým talentem zapsal do povědomí pardubických diváků spolu s hereckými kolegy Novákovy éry, jako byli Jana Štěpánková, Blanka Bohdanová, Karel Urbánek, Milan Holubář nebo Josef Elsner.

Petr Haničinec

(15. září 1930 – 7. listopadu 2007)

Narodil se v Pardubicích do rodiny vrchního poštovního úředníka. Po absolvování obecné školy (tehdy na Komenského náměstí) nastoupil na přání otce do Učitelského ústavu v Chrudimi, odkud později přestoupil na gymnázium do Trutnova, kam šel jeho otec za prací. Tehdy také utekl z domova. Začal studovat Pražskou konzervatoř a vlivem tehdejší školské reformy dokončil studium už jako absolvent DAMU, tedy vysoké školy (podobně jako např. Jana Štěpánková nebo Karel Urbánek). Večery tehdy trávil hrou na klavír v různých pražských barech, aby si vydělal na živobytí a studium. Podle slov své poslední ženy Radmily Pleskotové byl vynikající muzikant a zpočátku se dlouho rozhodoval mezi hudbou a herectvím.

Při studiích se seznámil se svou první ženou Štěpánkou Hubáčkovou (Haničincovou), s níž měl dceru Alexandru. Další ženou mu byla „princezna se zlatou hvězdou na čele“ Marie Kyselková, která čekala jeho syna Ondřeje už při natáčení oblíbené české pohádky. Obě jeho děti však vychovaly především jejich babičky. Jeho třetí žena Eva Kopecká pracovala jako úspěšná rozhlasová moderátorka. Čtvrtá žena, po jejímž boku trávil i poslední dny svého života, byla profesí zlatnice Radmila Pleskotová.

Do pardubického divadla přišel Petr Haničinec hned po skončení studia v roce 1953 se spolužákem Karlem Urbánkem. Hrál např. Olega Koševoje v inscenaci *Mladá garda* (1953) režiséra Karla Nováka nebo po boku Jany Stěpánkové coby Stázky mladého Jeníka ve *Šrámkově* lyrické komedii *Léto* (1954), kterou režíroval Zdeněk Bittl. Petr Haničinec však v Pardubicích dlouho nezůstal. Následující rok odešel do Prahy, kde hrál nejprve dva roky v Divadle E. F. Buriana, šest let v Divadle S. K. Neumanna a nakonec od roku 1962 více než 30 let v Divadle na Vinohradech, kde mezi jeho nejvýraznější role patřily postavy z her *Faust*, *Král Krysa*, *Komu zvoní hrana*, *Mistr* a *Markétka* a další. Svoji chlapeckou fyzionomií byl předurčen k charakterním postavám.

Hrál na jednu stranu psychologicky složité figury, představoval i padouchy a zločince, na druhou stranu skvěle ztělesnil zemité postavy poctivého ražení. Petr Haničinec miloval poezii a věnoval se přednesu např. v pražské *Viole* nebo *Lyře Pragensis*. Jeho znělý a hluboko posazený hlas se skvěle uplatnil nejen v rozhlasu, ale i v dabingu (seriály *Columbo*, *Já, Claudius*) nebo při namlouvání postav dětských večerníčků (*Kubula* a *Kuba Kubíkula* ad.). Pravděpodobně nejvíce vstoupil do povědomí televizních diváků především v 70. a 80. letech např. jako *Josef Hovora* v seriálu *Dobrá voda* (1982), *Bošek* v seriálu *Synové a dcery Jakuba Skláře* (1985) nebo *Karas* starší v *Cirkusu Humberto* (1988).

V roce 1996 obdržel Cenu Františka Filipovského za celoživotní mistrovství v dabingu a roku 2000 získal cenu *Senior Prix*. V polovině 90. let byl Petr Haničinec účastníkem hromadné nehody 40 automobilů na dálnici D1 u Humpolce. Tato havárie, po níž byl dva měsíce v bezvědomí, mu způsobila zhmoždění hrudních orgánů a těžké poškození plic. Zároveň byla spouštěcím mechanismem pro jeho další zdravotní komplikace. Petr Haničinec onemocněl rakovinou tlustého střeva a roku 2007 zemřel ve svém domě v Bratronicích na Kladensku. AnH

← P. HANIČINEC (ZDELA VPRAVO)
S. K. URBÁNKEM, Z. ZEITHAMLOVOU,
B. BOHDANOVOU, I. HOJAREM, F. ČUŽNOU
A E. TAUCHENOVOU VE HŘE *MLADÁ GARDA*,
VČD 1953

MILAN NĚMEC A TOMÁŠ LNĚNIČKA UŽ NEJSOU HOSTÉ

Na počátku stávající divadelní sezóny pánskou část hereckého souboru posílili dva herci, kteří však našemu publiku nejsou vůbec neznámí. Ba naopak! Do Pardubic se z Brna vrací **MILAN NĚMEC**, po dlouhá léta nejoblíbenější herec pardubického divadla, jenž zde už v minulé sezóně pohostinsky a v alternacích nastudoval hned několik rolí. Velké příležitosti maximálně využil ve hře *Duše – krajina širá*, v níž se blýsknul v hlavní roli továrníka Hofreitera.

M. NĚMEC, *DUŠE* – KRAJINA ŠIRÁ, FOTO J. FAUKNER

Z Hradce Králové k nám přichází **TOMÁŠ LNĚNIČKA** známý především jako *Nikola* z *Balady pro banditu* či realitní agent *Mark Webster* v romantické komedii *Mezi nebem a zemí*. Vidat ho však můžete i v *Limonádovém Joeovi*, v již zmíněné *Duši – krajina širá* či v *Kejklířovi* z *Lublinu* (v alternaci právě s Milanem Němcem).

Oběma kolegům přejeme do jejich nového (případně staronového) angažmá: **ZLOMTE VAŽ!** RaS

T. LNĚNIČKA, *BALADA PRO BANDITU*, FOTO J. FAUKNER

PRO MĚ PRÁCE NEBUDE NIKDY DŮLEŽITĚJŠÍ
NEŽ OSOBNÍ ŽIVOT, ŘÍKÁ VÝTVARNICE

Ha Thanh Nguyen

FOTO J. FAUKNER

Režisér Radovan Lipus si při realizaci inscenace Duše – krajina širá přizval ke spolupráci kostýmní výtvarnici HA THANH NGUYEN. Tato mladá dívka je v mnoha věcech výjimečná a jiná. Jistě i tím, že je Vietnamka. Její chování je klidné a uctivé, ale kromě jisté pokory je z ní cítit síla a rozhodnost. A uklidňující harmonie, ale zároveň i tvrdohlavost. Třeba jsou to vlastnosti, které musí mít mladá žena, která vedle umění začne podnikat. K rozhovoru jsme se sešly v kavárně, která sídlí v prostorách DAMU v Karlově ulici v Praze a kterou spolu s dalšími dvěma spolujednateli provozuje. Kavárna prodělala obrovské změny, interiér je velmi příjemný, a i když jednoduchý, přece elegantní. Na rušné turistické tepně relativně rušná kavárna, kde sedí u kávy či s notebookem na kolenou studenti, večer návštěvníci divadla DISK, ale zastaví se tu i turisté, v neděli, jak říkala Ha Thanh, si sem zvykli chodit také rodiny s dětmi. I já bych si zvykla, bylo tam velmi příjemné, určitě i díky společnosti této křehké krásné ženy, která soustředěně mluvila, usmívala se a občas na dálku někoho pozdravila.

Studovala jste na DAMU v Praze, takže předpokládám, že znáte především pražskou divadelní scénu. Viděla jste něco na oblašt?

Když někam vyjedu, vidím i představení na oblašt, ale nemám velké pracovní zkušenosti mimo Prahu.

Práce ve Východočeském divadle byla vaše první mimopražská?

Ano. Nedávno jsem absolvovala a teď jsem převážně na volné noze. Pracovala jsem s různými režiséry a s různými skupinami, ale práce ve vašem divadle byla výjimečná tím, že jsem poprvé dělala v divadle, které má zázemí. Máte naprosto funkční dílny, krejčovnu, vlásenkárnu, proto to pro mě bylo velmi příjemné. Ale myslím, že i dílny mile překvapilo, že jsem si sama dělala třeba klobouky. Takže to bylo překvapení na obou stranách. Také to byla moje první spolupráce s panem Lipusem. Nikdy jsem vlastně nedělala takhle velkou činohru, obvykle se zabývám komornějšími věcmi, tanečním divadlem. Experimentuju, třeba vymýšlím nějaké interaktivní kostýmy za použití různých procesorů,

kteří jsou v oblečení. Takže Duše – krajina širá byla pro mě po dlouhé době činohra, a navíc dobová. Kostýmy jsou z přelomu 19. a 20. století, ale zároveň jsem v tom nacházela jistou stylizaci. Když se tak na to zpětně podívám, a já nikdy nejsem spokojená se svou prací, tak některé věci bych ráda trochu změnila, nebo je víc dotáhla, aby to mělo ještě větší nadsázku. Měla jsem takový jednoduchý koncept, že všichni muži budou mít modré kostýmy, od nejsvětější po nejtmaší, a ženy kostýmy v barvě lososové, opět od nejsvětější po úplně tmavou, až po kontrastní kostým paní Bittlové. Kostýmy jsou postaveny na jemných nuancích na podkladu střídme scény. Chtěla jsem zvýraznit rozdíly v charakterech postav.

Vy jste chodila na Střední průmyslovou školu oděvní, obor návrhářství a modelářství oděvů, a poté jste začala studovat divadelní scénografii a kostým. Měla jste k divadlu vztah? Jak jste se k němu propracovala?

Jako úplně malá jsem krátkou dobu chodila do dramatického kroužku, ale bydleli jsme v Zábřehu na Moravě a tam divadlo nemá žádnou tradici. Inklinovala jsem k tomu navrhovat oděvy, ale po studiích mi přišla móda nějak povrchní a táhlo mě to k divadlu. Příjímáčky jsem udělala napoprvé, ale možná kdybych si nechala rok pauzu na vyzrání, udělala bych lépe. Padla jsem do toho střemhlav. Měla jsem však skvělé spolužačky, které byly starší než já a byly vyhraněné a měly názor. Takže jsem se učila u nejlepších. U pana Matáska (AUTOR SCÉNY DUŠE – KRAJINY ŠÍŘE – POZN. RED.) jsem studovala scénografii tři roky, ale pak jsem se soustředila více na kostým. Je to oblast, kterou objevuji a ještě jsem se nevyčerpala. Možná bych se se zkušeností z divadla ráda vrátila k módě, už bych na to nenahlížela tak povrchně. Kamarádka mi nabídla, abychom udělaly přehlídku na Fashion Week do Vancouveru.

Čím se budete zabývat v nejbližším období?

Teď nemám na pořadu divadlo. S jednou taneční skupinou budu dělat klip, to bude hodně výtvarné až pohádkové. Pak s kamarády připravujeme seriál... A pak mám na programu svatbu.

V této souvislosti se vás chci zeptat na několik otázek ze soukromí. Narodila jste se v Čechách, nebo ve Vietnamu?

Ve Vietnamu, přistěhovali jsme se, když mi bylo asi pět let.

Plánujete vrátit se do vlasti? Nebo si myslíte, že tu zůstanete, cítíte se být Evropankou?

Troufnu si dokonce tvrdit, že to vím. Jsem Evropankou duší. Z obou těch kultur si chci něco vzít. Když mám na výběr, tak je dobré vybrat si z obou kultur to nejlepší. Neplánuju se vrátit do Vietnamu. Mám tady zázemí, přítele. Mám tady prostě život.

Nemůžu se vás nezeptat na vietnamskou kuchyni, kterou já osobně mám moc ráda. Donedávna to nikdo z nás téměř neznal, protože v Čechách je k dostání jenom čína, a i ta je pochybné kvality... A přitom vietnamská jídla jsou pestrá, zdravá, harmonická a chuťově vyvážená. A především velmi zajímavá...

Lidé tady neznají ani čínskou kuchyni. To, co se tady vaří, je vlastně taková „pseudočína“.

A vy vaříte?

Vařím, samozřejmě převážně vietnamská jídla, a mám to jako koníček. Jednou za měsíc se sejdeme s Lukášem Hejlíkem a Darinou Křivánkovou, šéfkuchařkou Gurmetu, a ještě s pár kumpány a vaříme. Zrovna včera jsme byli u jednoho z nich na chatě. Občas se takhle setkáváme a každý z nás vaříme jeden chod.

Váš přítel a jeho bratr jsou i spolujednateli kavárny, která se mi moc líbí. Interiér jste sama navrhla?

Ano. Ten prostor je krásný sám od sebe. Předtím to tady bylo hodně divoké, barevné, plastové židle... Já jsem tomu chtěla dát elegantní nadčasovou fazonu s tím, že tady nebylo moc co vymýšlet. Za celá léta si nikdo nevšiml toho krásného kazetového stropu, na ten jsem se soustředila a vypíchla jeho jedinečnost.

Máte velmi dobrou kávu, to není ve všech kavárnách běžné...

Na kvalitu kávy si dáváme pozor. Necháváme si míchat vlastní směs z Guatemala, Panamy a Indie a praží nám ji v malé pražírně v Německu. I když je to studentská kavárna, chci zachovat jistou kvalitu. Podnik je s obsluhou, což nebyvalo, denně vyměňujeme čerstvé květiny a v blízké budoucnosti se tady bude i vařit. Za celou tu dobu, co kavárna existuje, se jídlo řešilo cateringem, teď budeme mít svého kuchaře.

Máte velký záběr zájmů a činností – od výtvarných počínů, práci v divadle, přes účinkování v televizním seriálu Ordinance v růžové zahradě až po podnikatelské aktivity. Jak se vidíte za deset let? Budete se pohybovat ve světě módy, divadla...?

Za deset let bych chtěla být hodně v klidu. Pro mě nikdy nebude práce důležitější než osobní život. Nejsem z lidí, kteří by si potřebovali něco dokazovat. Spousta žen se v této době žene za něčím na úkor osobního života. Chtěla bych dělat divadlo a mnoho dalších věcí, ale nemám důvod se pro něco definitivně rozhodovat. Projekt od projektu se něčím zabývám a můžu si vybírat v širokém spektru to, co mě bude nejvíc bavit. Ať budu dělat cokoliv, chci to dělat na plno a být v tom šťastná. A navíc, čím víc mám práce, tím víc si vážím svého volného času. Ten je pro mě moc důležitý!

Ha Thanh, přeju vám moc štěstí a ať vám vše vyjde, jak si představujete.

JaU

BENEFIČNÍ VEČER PRO NEPÁL

FOTO O. BUBÁK

Česko-nepálská společnost DANEBAD, místopředsedkyně Senátu Parlamentu ČR Miluše Horská, hejtman Pardubického kraje Martin Netolický a primátor statutárního města Pardubice Martin Charvát vás zvou na **BENEFIČNÍ VEČER PRO NEPÁL**, jehož součástí bude promítání části filmu **CESTA – Journey s živou hudbou** v podání Komorního orchestru Univerzity Hradec Králové a výstavou fotografií cestovatele Oldřicha Bubáka **Ve stínu Everestu**. „Na úvod krátce zahraje také muzikoterapeutický sbor školy SVÍTÁNÍ Milima Jua, který se svým vystoupením pokusí diváky naladit

na následující filmový a hudební zážitek,“ doplňuje Lucie Nermuťová ze školy SVÍTÁNÍ. Výtěžek večera ve čtvrtek 17. září v Městském divadle bude věnován konkrétním lidem z postižených nepálských vesnic pod osobním dohledem předsedy DANEBAD Oldřicha Bubáka a spolupracující nepálské společnosti RMT (Royal Mountain Travel).

„Snímek CESTA – Journey je uspořádán do dvou částí. První s názvem Cesta k pólu zachycuje putování autora k jižnímu, tedy geografickému pólu v Antarktidě. Druhá, jež bude prezentována v rámci benefičního večera, nese název KORA KAILASH a je cestou Oldřicha

Bubáka k „duchovnímu pólu“, tedy k posvátné hoře Mount Kailash ležící v západním Tibetu.

Celý film je bez použití komentáře a doprovází ho velmi citlivě zkomponovaná hudba v podání Komorního orchestru Univerzity Hradec Králové. V souladu s ním jsou dějství členěna do jednoduchých „vět“, které mají logický a emotivní smysl. Mimořádná a fascinující bohatost obrazu jde jen zdánlivě proti hudbě a činí z filmu podmanivou podívanou. Nejen díky své neotřelosti lze filmový dokument CESTA – Journey doporučit jako zážitek všem náročným divákům,“ přibližuje Gabriela Čebišová ze spolupřádající agentury Czech Marketing.

CESTA – Journey vznikla jako jeden z realizačních výstupů projektu Z pólu na pól, jehož zakladatelem je Oldřich Bubák, který je zároveň kameramanem i producentem filmu. „Jde o fascinující osobitý dokument s výborným spojením obrazu a zvuku..., některé zvukové momenty se vsádky do obrazu natolik, že jejich výsledná kombinace na mne v určitých chvílích působila až hypnoticky! Je to dobrodružství, které vás určitě vtáhne a pohltí!“ řekl po zhlédnutí filmu Shiva Dhakal, ředitel královské horolezecko-trekinkové společnosti RMT v nepálském Káthmandú. RaS

BONUS PRO PŘEDPLATITELE – SLEVA DO LANOVÉHO CENTRA

Pokud vlastníte předplatné do Východočeského divadla a máte rádi výšky a adrenalin v krvi, můžete i na podzim navštívit **Lanové centrum Pardubice**, které po předložení divadelní abonentky nabízí **10% slevu** na vstupné! V Lanovém centru se samozřejmě pobaví, zrelaxují a zažijí trochu dobrodružství i vaše děti, pro něž je zde připraven lanáček se záchrannými sítěmi ve výšce 1,5 metru s 11 překážkami, 4 trampolíny a další atrakce.

Lanové centrum Pardubice bylo vybudováno teprve před pěti lety a stále se rozrůstá. Na ploše více než 4 300 m² naleznete 11 vysokých lanových překážek na sebejištění ve výšce 9,5 metrů, obří houpačku Big Swing, 70metrovou lanovou dráhu nebo Tarzanův skoky. Areál rovněž nabízí občerstvení a sociální zázemí, díky svým dispozicím a kvalitnímu prostředí je jako stvořený pro pořádání firemních akcí, team buildingů či oslav. Více se dozvíte na www.lanovecentrum-pardubice.cz. RaS

The Metropolitan Opera

HD
LIVE

G. Verdi: IL TROVATORE
(Trubadúr)

Armiliato / McVicar
Netrebko, Zajick, Yonghoon, Hvosťostovský, Kocán
Sobota 3. října 2015, 18:45

G. Verdi: OTELLO*

Nézet-Séguin / Sher
Antonenko, Jončeva, Pittas, Lučić, Grössböck
Sobota 17. října 2015, 18:45

R. Wagner: TANNHÄUSER

Levine / Schenk
Botha, Westbroek, DeYoung, Mattei, Grössböck
Sobota 31. října 2015, 16:45

A. Berg: LULU*

Levine / de Wit
Petersen, Graham, Brenna, Groves, Reuter, Grundheber
Sobota 21. listopadu 2015, 18:15

W. A. Mozart: THE MAGIC FLUTE
(Kouzelná flétna) / zážnam z roku 2006

Levine / Taymor
Ying Huang, Polenzani, Miklósa, Robinson, Gunn
Sobota 12. prosince 2015, 18:45

G. Bizet: LES PÊCHEURS DE PERLES*
(Lovci perel)

Nosedá / Wollcock
Damrau, Polenzani, Kwiecień, Testé
Sobota 16. ledna 2016, 18:45

G. Puccini: TURANDOT

Carignani / Zeffirelli
Stemme, Hartig, Berti, Tsybaljuk
Sobota 30. ledna 2016, 18:45

G. Puccini: MANON LESCAUT*

Luisi / Eyre
Opolais, Kaufmann, Cavalletti, Sherratt
Sobota 5. března 2016, 18:45

G. Puccini: MADAMA BUTTERFLY
(Madame Butterfly)

Chichon / Minghella
Opolais, Zifchak, Alagna, Croft
Sobota 2. dubna 2016, 18:45

G. Donizetti: ROBERTO DEVEREUX*

Benini / McVicar
Radvanovsky, Garanča, Polenzani, Kwiecień
Sobota 16. dubna 2016, 18:45

R. Strauss: ELEKTRA*

Salonen / Chéreau
Stemme, Pieczonka, Meier, Ulrich, Owens
Sobota 30. dubna 2016, 18:45

PŘEDPRODEJ ZAHÁJEN!

PŘÍMÉ PŘENOSY Z NEW YORKU

V MULTIKINECH *CineStar*

* NOVÁ ROZDÁNÍ
* PREMIÉRA V MET

POZN: ZMĚNA OBSAZENÍ VYHRÁZENA

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
E-MAIL: www.vcd.cz
[WWW.VCD.CZ](http://www.vcd.cz)
[WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE](http://www.facebook.com/vcd.pardubice)

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: obchod@vcd.cz

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 15:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ZÁŘÍ 2015 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. PEJCHAL, LIMONÁDOVÝ JOE, FOTO J. FAUKNER

DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ